

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRUŽANJU USLUGA U TURIZMU

Članak 1.

U Zakonu o pružanju usluga u turizmu (»Narodne novine«, br. 68/07.) iza članka 3. dodaje se članak 3.a koji glasi:

»Članak 3.a

Zabranjeno je, neposredno ili posredno, putem javnih glasila, interneta, promidžbenim materijalima i sl. oglašavati i/ili reklamirati pružanje usluga u turizmu, a da se ne ispunjavaju uvjeti propisani ovim Zakonom.«

Članak 2.

U članku 8. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

»(4) Ministar može pravilnikom iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona propisati posebne uvjete glede opremljenosti i osoblja turističke agencije pod kojima se turističkoj agenciji može odobriti da uz naznaku kojom se obilježava ime turističke agencije koristi i kratice uobičajene u agencijskom poslovanju »DMC« (trgovačko društvo za upravljanje destinacijom) i/ili »PCO« (profesionalni organizator kongresa).

(5) Odobrenje iz stavka 4. ovoga članka na zahtjev turističke agencije izdaje ministar.«

Članak 3.

Članak 49. mijenja se i glasi:

»(1) Turističke usluge radi odmora i rekreacije turista mogu se pružati na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu upisanom u Upisnik poljoprivrednih gospodarstava i u šumama šumoposjednika upisanih u Upisnik šumoposjednika sukladno propisima iz nadležnosti ministarstva nadležnog za poljoprivredu, odnosno šumarstvo (u daljnjem tekstu: seljačko gospodarstvo).

(2) Turističke usluge iz stavka 1. ovoga članka su poljoprivredne, šumarske, športsko-rekreativne, edukativne i slične aktivnosti koje su vezane uz seljačko gospodarstvo (sudjelovanje u poljoprivrednim aktivnostima kao što su berba voća i povrća, ubiranje ljetine i sl., lov i ribolov, vožnja kočijom, čamcem, biciklom, jahanje, pješaćenje i slične aktivnosti kao i iznajmljivanje sredstava, pribora i opreme za te aktivnosti, provođenje programa kreativnih i edukativnih radionica vezanih za

poljoprivredu, tradicijske obrte i sl., prezentacija poljoprivrednoga gospodarstva te prirodnih i kulturnih vrijednosti u okviru istog, posjete registriranim privatnim etnozbičkama i sl.).

(3) Na seljačkom gospodarstvu se za goste koji koriste usluge smještaja, sukladno zakonu kojim je uređeno pružanje tih usluga, mogu pružati usluge organiziranja izleta uz, na odgovarajući način, ispunjavanje uvjeta iz članka 14. do 17. ovoga Zakona.

(4) Turističke usluge iz stavka 2. ovoga članka mogu se pružati za najviše 80 turista istodobno, a turističke usluge iz stavka 3. ovoga članka za najviše 50 turista istodobno.

(5) Na pružanje usluga iz stavka 2. ovoga članka primjenjuju se odredbe članka 4. stavka 1. točke 1. do 3. ovoga Zakona.

(6) Ministar može za usluge iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisati minimalne uvjete za njihovo pružanje.«

Članak 4.

Članak 50. mijenja se i glasi:

»(1) Za pružanje turističkih usluga iz članka 49. ovoga Zakona, nositelj ili član obiteljskoga poljoprivrednoga gospodarstva, odnosno šumoposjednik dužan je ishoditi rješenje o odobrenju za pružanje turističkih usluga na seljačkom gospodarstvu od nadležnog ureda prema mjestu pružanja usluga.

(2) Rješenje o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka izdat će se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskoga poljoprivrednoga gospodarstva ili šumoposjednika, uz ispunjavanje sljedećih uvjeta:

1. da je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednih gospodarstva, odnosno Upisnik šumoposjednika,

2. da podnositelj zahtjeva ima pravo korištenja objekta i/ili zemljišta na kojem će pružati turističke usluge iz članka 49. stavka 2. ovoga članka,

3. da su ispunjeni uvjeti za pružanje turističkih usluga propisani ovim Zakonom i propisima donesenima na temelju ovoga Zakona ili drugim propisom.

(3) Nadležni ured iz stavka 1. ovoga članka dužan je riješiti o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka u roku od 30 dana od dana uredno podnesenog zahtjeva.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo koje je ishodilo rješenje o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u seljačkom domaćinstvu sukladno Zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti može, uz prethodnu obavijest nadležnoj ispostavi područne jedinice Državnog inspektorata, pružati usluge iz članka 49. ovoga Zakona uz ispunjavanje uvjeta iz stavka 2. točke 3. ovoga članka.

(5) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.«

Članak 5.

U članku 51. stavku 1. točki 2. riječ: »matični« zamjenjuje se riječju: »osobni«.

Članak 6.

Članak 52. briše se.

Članak 7.

Članak 58. mijenja se i glasi:

»(1) U provedbi inspekcijskog nadzora u području pružanja usluga u turizmu gospodarski inspektor će usmenim rješenjem u zapisniku, do otklanjanja utvrđenih nedostataka, a najkraće na rok od 30 dana od dana izricanja usmenog rješenja, zabraniti pravnoj ili fizičkoj osobi daljnje pružanje usluga u turizmu:

– ako se pružaju bez upisa u propisani registar, odnosno upisnik ili bez odobrenja,

– ako se pružaju bez rješenja kojim je utvrđeno da prostor, uređaji i oprema udovoljavaju propisanim uvjetima.

(2) Kada osoba iz stavka 1. ovoga članka nije nazočna inspekcijskom nadzoru, gospodarski inspektor će usmeno rješenje o zabrani daljnjeg pružanja usluga u turizmu donijeti i bez prethodnog izjašnjavanja iste, a u nazočnosti zatečenih sudionika.

(3) Usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečačenjem prostorija, postrojenja, uređaja i druge opreme za rad kojom se pružaju usluge u turizmu, najkasnije u roku od 24 sata od izricanja usmenog rješenja ili na drugi pogodan način, neovisno o nazočnosti osobe iz stavka 1. ovoga članka.

(4) U slučaju izvršenja usmenog rješenja pečačenjem, pravna ili fizička osoba dužna je osigurati iznošenje pokvarljivih namirnica te poduzeti i osigurati sve sigurnosne i druge mjere kako ne bi došlo do bilo kakve štete. U slučaju da pravna ili fizička osoba propusti poduzeti navedene mjere, odgovorna je za nastanak bilo kakve štete.

(5) Iznimno, mjera zabrane pružanja usluga u turizmu iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, odnosno zapečaćene prostorije, postrojenja, uređaji i druga oprema za rad će se otpečatiti i prije isteka roka od 30 dana, ukoliko se nadležnom inspektoru dostavi dokaz o otklanjanju utvrđenih nedostataka i dokaz o izvršenoj uplati novčanog iznosa od 30.000,00 kuna u korist državnog proračuna.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka, gospodarski inspektor obustavit će upravni postupak.

(7) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka inspektor je dužan u pisanom obliku otpremiti stranki u roku od osam dana od dana izricanja zabrane usmenim rješenjem, osim u slučaju iz stavka 6. ovoga članka. Žalba se može izjaviti samo na pisani opravak rješenja.

(8) Žalba protiv rješenja ne zadržava izvršenje rješenja.«

Članak 8.

U članku 61. stavku 6. iza riječi: »fizičkoj osobi« dodaju se riječi: »pravnoj osobi i odgovornoj osobi u pravnoj osobi«.

Članak 9.

U članku 62. stavku 6. iza riječi: »kazniti« dodaju se riječi: »pravnu osobu i«.

Članak 10.

U članku 63. stavku 5. iza riječi: »kazniti« dodaju se riječi: »fizičku osobu, pravnu osobu i«.

Članak 11.

U članku 64. stavku 5. iza riječi: »kazniti« dodaju se riječi: »fizičku osobu, pravnu osobu i«.

Stavak 7. briše se.

Članak 12.

U članku 65. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi:

»5. pruža usluge u turizmu iz članka 49. ovoga Zakona suprotno odredbama toga članka, ili ih pruža bez rješenja o odobrenju iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučaju iz članka 50. stavka 4. ovoga Zakona, odnosno ako ih pruža bez

prethodne obavijesti nadležnoj ispostavi područne jedinice Državnog inspektorata u slučaju i pod uvjetima iz članka 50. stavka 4. ovoga Zakona, ili ih pruža bez ispunjavanja uvjeta iz članka 50. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona (članak 49. i 50.).«

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka uz izrečenu novčanu kaznu oduzet će se i imovinska korist pribavljena prekršajem.«

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 13.

Iza članka 66. dodaje se članak 66.a koji glasi:

»Članak 66.a

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička ili pravna osoba koja, neposredno ili posredno, putem javnih glasila, interneta, promidžbenim materijalima i sl. oglašava i/ili reklamira pružanje usluga u turizmu bez ispunjavanja uvjeta propisanim ovim Zakonom za pružanje tih usluga (članak 3.a).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 5,000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka uz izrečenu novčanu kaznu oduzet će se i imovinska korist pribavljena prekršajem.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka gospodarski inspektor može fizičkoj osobi, pravnoj osobi i odgovornoj osobi u pravnoj osobi naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 1.000,00 kuna.«

Članak 14.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama.«

Klasa: 334-02/10-01/01

Zagreb, 2. srpnja 2010.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga

sabora
Luka Bebić, v.
r.